

"Mint"...

Időpont: Böjt harmadik vasárnapja, 1966. március 13. [Helyszín: nincs megadva]
[Egy teljes szövegében nem ismert igehirdetés gondolatmenete, bő vázlata]

Alapige: Ef. 5:1-9.

Legyetek annakokáért követői az Istennek, mint szeretett gyermekek: És járjatok szeretetben, miképen a Krisztus is szeretett minket, és adta Önmagát miérettünk ajándékul és áldozatul az Istennek, kedves jó illatul. Paráznaság pedig és akármely tisztátalanság vagy fősvénység ne is neveztesse ti közöttetek, a mint szentekhez illik; Sem undokság, vagy bolond beszéd, vagy trágárság, melyek nem illenek: hanem inkább hálaadás. Mert azt jól tudjátok, hogy egy paráznának is, vagy tisztátalannak, vagy fősvénynek, ki bálványimádó, nincs öröksége a Krisztusnak és Istennek országában. Senki titeket meg ne csaljon üres beszédekkel; mert ezekért jó az Isten haragja a hitetlenség fiaira. Annakokáért ne legyetek részesei ezeknek; Mert valátok régen sötétség, most pedig világosság az Úrban: mint világosságnak fiai úgy járjatok. (Mert a világosságnak gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van),

Ebben az igében nagyon sokszor előfordul ez a szó: mint, vagy miképpen.

Ez a szó hasonlatot vezet be.

Hasonlatot akkor szoktunk használni, mikor az úgynevezett egyenes beszéd vagy nem elég érthető, vagy nem elég szemléletes.

Jézus szenvedésével kapcsolatos kérdéseink is mind ilyenek.

Nem tudjuk kifejezni, hogy milyen nagy a bűnünk.

Milyen nagy Krisztus érettünk való szenvedése.

Csak dadogunk, mikor a hálát kellene kifejeznünk azért, hogy Ő magára vállalta bűneinket és bűneink büntetését.

Ebben az Igében nem a váltság nagy titkairól van szó, de a máskülönben szavakész apostol kevésnek érzi kifejező képességét az erkölcsi kérdésben is.

Ezért használ hasonlatokat.

1./ Legyetek olyanok, mint a szeretett gyermekek.

1. v.

Ezt mondja az Ő követőiről.

Igaz ugyan az is, hogy Jézus úgy kell követni, mint a katonáknak a tisztet.

Itt azonban nem ezen az engedelmisségen van a hangsúly, hanem azon a gyermeki módon, melyet igen sokszor állít elénk az Úr.

Isten követni kell, de lehet sokféleképpen.

Lehet parancsszóra fegyelmezetten lépést tartani Vele, mint a katonának.

Lehet türelmetlenül elsietni a dolgot, mikor Ő lassúbb tempóban akar menni.

Lehet türelmetlenkedni, mikor Ő várni akar, és lehet engedelmesen, kézen fogva Vele menni, mint a gyermek az apjával.

A keresztyénség nem tan, mellyel elküld a világba Urunk, hanem példa, melynek követésére szólít fel.

Kérdezd meg előre: Mit tenne Jézus?

Kérdezd meg benne: Tenné-e ezt Jézus?

Kérdezd meg utána: Így tett volna-e Jézus?

2./ Járjatok szeretetben, miképp Krisztus is szeretett minket.

2. v.

A szeretetről 3 jellemvonást állít elibénk.

Az egyik: a szeretetben járni kell, nem pedig beszélni róla.

A szeretet gyakorlat és nem kedveskedés.

A másik az, hogy a szeretet önfeláldozó élet, amiképpen Krisztus is feláldozta magát értünk a kereszten szeretetből.

A harmadik az, hogy a szeretetünk jó illat legyen.

Ez teszi a rothadásszerű életet virágoskert illatúvá.

3./ Olyan legyen a szeretet közöttetek, mint amilyen szentekhez illik.

3-7. v.

Az erkölcstannak van olyan része, melyben a kötelességek és tilalmak vannak feljegyezve.

De van a keresztyénségnek is illemtana.

A keresztyén embernek úgy kell viselkednie ebben a világban, mint akik szentek.

Nem büntelnek, hanem Krisztus tulajdonai.

Ezt követeli tőlünk a világ is, s ennek hiányán botránkozik.

Olyan-e az életem, mint aminő a szentekhez illik?

4./ Járjatok úgy, mint a világosság fiai.

8-9. v.

Az első bűneshétől kezdve bujkáló emberek vagyunk.

Isten népe nem bujkál, hanem nyílt, világos, átlátszó.

Krisztus a minta.

Hogyan mér meg ez a minta engemet?

Ámen.